

Biblióra 2022. október 14.

– az igemagyarázat összefoglalása –

Ószövetségi igeszakasz: 2Móz 9

Ötödik csapás: a dögvész

1 Azután ezt mondta az Úr Mózesnek: Menj be a fáraóhoz, és így beszélj vele: Így szól az Úr, a héberek Istene: Bocsásd el népemet, hogy áldozattal szolgáljon nekem! **2** Mert ha nem akarsz elbocsátani, és még mindig visszatartod őket, **3** akkor megveri az Úr keze a mezőn levő jószágodat: a lovakat, szamarakat, tevéket, marhákat és juhokat igen nagy dögvésszel. **4 De különbséget tesz az Úr** Izráel jószága és az egyiptomiak jószága között, és egy sem hullik el abból, ami Izráel fiaié. **5 Az időpontot is megszabta** az Úr: Holnap cselekszi meg az Úr ezt a dolgot az országban. **6** Másnap meg is cselekedte ezt az Úr, és elhullott az egyiptomiak összes jószága. De Izráel fiainak jószágából egy sem hullott el. **7** A fáraó oda is küldött, és kitűnt, hogy Izráel fiainak a jószágából egy sem hullott el. **De konok volt a fáraó szíve**, és nem bocsátotta el a népet.

Hatodik csapás: a hólyagos fekély

8 Azután ezt mondta az Úr Mózesnek és Áronnak: Vegyetek egy tele marok kemencekormot, és szórja azt Mózes az ég felé a fáraó szeme láttára! **9** Porfelhővé válik az egész Egyiptom fölött, és hólyagos fekélyeket támaszt az embereken és állatokon egész Egyiptomban. **10** Vették azért a kemencekormot, **odaálltak a fáraó elé, és Mózes az ég felé szórta azt.** Ekkor hólyagos fekélyek támadtak az embereken és állatokon. **11 A mágusok már oda sem tudtak állni Mózes elé** a fekélyek miatt, mert fekélyek támadtak a mágusokon is meg minden egyiptomin. **12** De megkeményítette az Úr a fáraó szívét, és nem hallgatott rájuk, ahogyan megmondta Mózesnek az Úr.

Hetedik csapás: a jégeső

13 Azután ezt mondta az Úr Mózesnek: Állj oda korán reggel a fáraó elé, és mondd neki: Így szól az Úr, a héberek Istene: Bocsásd el népemet, hogy áldozattal szolgáljon nekem! **14** Mert ezúttal minden csapásomat rád bocsátom meg udvari embereidre és népedre, hogy **megtudd: Nincs hozzám hasonló az egész földön!** **15** Mert már kinyújtottam a kezemet, és megvertelek téged és népedet dögvésszel úgy, hogy ki is pusztulhattál volna a földről. **16** De mégis **megtartottalak, hogy megmutassam neked az erőmet**, és hirdessék nevemet az egész földön. **17** Ha továbbra is útját állod népemnek, és nem bocsátod el, **18** akkor én **holnap ilyenkor olyan hatalmas jégesőt zúdítok le**, amilyen nem volt még Egyiptomban alapítása napjától fogva mostanáig. **19** Most azért **üzenj, hogy hajtsák be a jószágodat** és mindenedet, ami a mezőn van! Mert olyan jégeső támad, hogy elpusztul minden ember és állat, amely a mezőn marad, és nem megy haza. **20** **Aki a fáraó udvari emberei közül megijedt** az Úr kijelentésétől, biztonságba helyezte szolgálait és a jószágát. **21** Aki azonban nem szívlelte meg az Úr kijelentését, az a mezőn hagyta szolgálait és jószágát. **22** Akkor ezt mondta az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé, hogy jégeső hulljon egész Egyiptomban emberre, állatra és minden mezei növényre Egyiptom földjén. **23** Mózes kinyújtotta a botját az ég felé, az Úr pedig mennydörgést és jégesőt támasztott; villámok csaptak a földre, és jégesőt zúdított az Úr Egyiptom földjére. **24** Esett a jégeső, és egymást érte a villámlás a jégesőben.

Olyan hatalmas volt, amilyen nem volt még Egyiptomban, amióta emberek lakják. **25 Elverte a jégeső egész Egyiptomban mindazt, ami a mezőn volt: embert és állatot egyaránt.** A mező **összes növényét** is elverte a jég, és összetördelte a mező **minden fáját.** **26 Csak Gósen földjén nem volt jégeső,** ahol Izráel fiai laktak. **27** Ekkor hívatta a fáraó Mózeset és Áront, és ezt mondta nekik: Ez egyszer én **vétkeztem! Az Úr az igaz,** én és a népem pedig bűnösök vagyunk. **28** Könyörögjete az Úrhoz, mert elég volt már ebből a félelmetes mennydörgésből és a jégesőből. Elbocsátalak benneteket, nem kell tovább itt maradnotok. **29** Mózes így felelt neki: Mihelyt kimegyek a városból, fölemelem kezemet az Úrhoz. Megszűnik a mennydörgés, és nem lesz több jégeső, hogy megtudd: az Úré a föld. **30** Tudom pedig, hogy te és udvari embereid **még mindig nem félték az Úristentől.** **31** A lent és az árpát elverte a jég, mert az árpa kalászbán volt, a len pedig virágozott. **32 A búzát és a tönkölyt azonban nem verte el,** mert azok később érnek. **33** Amikor eltávozott Mózes a fáraótól, és kiment a városból, **fölemelte kezét az Úrhoz, és megszűnt** a mennydörgés meg a jégeső, és eső sem ömlött tovább a földre. **34 De amikor a fáraó látta, hogy megszűnt** az eső, a jég és a mennydörgés, **visszaesett vétkébe, és konok maradt a szíve neki is meg udvari embereinek is.** **35** Megkeményedett a fáraó szíve, és nem bocsátotta el Izráel fiait, ahogyan megmondta az Úr Mózes által.

Kedves Testvéreim!

Nehezedik a nyomás a fáraóra, de ő még mindig ellenáll, kitalálgat kifogásokat, feltételeket és nem fogja fel, hogy ennek mekkora ára van. Isten előre felkészítette Mózeset, hogy nem fog ez elsőre menni, s hogy a fáraó ellenállásán keresztül fogja megmutatni Egyiptomnak és népének is a hatalmát (2M 4,21).

Az ötödik csapás esetében figyelemreméltó, hogy Isten megmondja a konkrét időpontot, amikor bekövetkezik, valamint már másodszer azt, hogy az Ő népét ez a csapás nem fogja érinteni. Különbséget tesz az Úr az egyiptomiak és az izraeliek jószágá között. A fáraó minden kételyét eloszlatja ezzel, hogy ne hivatkozhatson semmiféle véletlen egybeesésre vagy egyéb kifogásra, hanem meglássa a csapások mögött az élő Isten kezét és erejét. A dögvész (amit nyilván a döglött békák sokasága segített elő) valóban elkerülte az izraeliek jószágait (a fáraó személyesen is meggyőződhet róla, kiküldött szolgálai által), az egyiptomiaké pedig elhullottak, ami földművelő nép számára valóban komoly csapást jelentett. De ugyanakkor megerősítés volt ez a választott nép számára, akik alig ismerték az Urat, hogy lám, hatalmas Istenük van, aki védelmezi őket és harcol értük. Csak a fáraó konok szíve nem változik.

A következő csapásnál más a „forgatókönyv”. Nincs bejelentés, hanem cselekvés. Aminek következtében hólyagos fekélyek keletkeznek, most már az embereket is, nem csak az állatokat érinti a szenvedés. Fájdalmas, elfertőződhet, alaptól tisztátalanná lesz ezzel a testük, bőrük. Ezzel a csapással szemben már nemcsak tehetetlenek az egyiptomi mágusok, hanem maguk is elkapták a járványt. A vereség elismerése a részükről, hogy nem kerülnek Mózes színe elé. Vereség a fáraó részéről is, aki nem hallgat rájuk.

A hetedik csapás leírása sokkal részletesebb. A csapás idejének és mértékének bejelentése jelzi a komolyságát is. Azzal az új elemmel találkozunk itt, hogy „*üzenj, hogy hajtsák be a jószágotat és mindenedet, ami a mezőn van!*” Lehetőséget kínál az egyiptomiaknak is a megmenekülésre, amennyiben szavát komolyan veszik. Lehet hinni Benne. Vannak, akik eszerint járnak el és tapasztalják, hogy a kár elkerülte őket. A csapás valóban minden eddigi jégesőt felülmúl, nyomában teljes a pusztulás. De Isten láthatóan megkíméli Gósen földjét. A fáraó személyesen is meggyőződhet róla, kiküldött szolgálai által.

A csapások hatása megrendíti a fáraót is – „*Ez egyszer én vétkeztem! Az Úr az igaz, én és a népem pedig bűnösök vagyunk*” –, de konokságából nem gyógyul ki. Kész elbocsátani Izráel fiait, de elmúlik a megtérése, amint elmúlt a vész. Ez sajnos gyakori jelenség, velünk is hányszor megesik... Úgy tűnik, a konokság, csökönység, megátalkodottság csak összetöretés által szűnhet meg. El tudjuk-e fogadni, hogy Isten összetörjön minket azért, hogy végre megadjuk magunkat Neki és elvégezhesse az életünkben, amit akar? A fáraó keménysége intó példa: Ne így!

Újszövetségi igeszakasz: Tit 2,1-10 – Idősek, fiatalok, szolgálk

1 Te azonban azt hirdesd, ami egyezik az egészséges tanítással, **2** hogy az **idős emberek** legyenek mértékletesek, tisztességesek és józanok, a hitben, a szeretetben és az állhatatosságban egészségesek; **3** ugyanígy az **idős asszonyok** is szentekhez illően viselkedjenek; senkit se rágalmazzanak, ne legyenek mértéktelen borivás rabjai, tanítsanak a jóra; **4** neveljék józanságra a **fiatal asszonyokat**, hogy ezek is szeressék a férjüket és gyermekeiket, **5** és józanok, tiszta életűek, háziasak, jók, férjük iránt engedelmesek legyenek, nehogy miattuk érje gyalázat Isten igéjét. **6** Az **ifjakat** ugyanígy intsd, hogy legyenek józanok mindenben; **7** te magad légy példaképük a jó cselekedetekben, mutass nekik a tanításban romlatlanságot és komolyságot, **8** beszéded legyen feddhetetlen és egészséges, hogy megszügyenüljön az ellenfeled, mivel semmi rosszat sem tud mondani rólunk. **9** A **szolgákat** intsd, hogy engedelmeskedjenek uraiknak, legyenek készségesek mindenben, ne feleseljenek, **10** ne lopjanak, hanem tanúsítsanak igazi, teljes megbízhatóságot, hogy a mi üdvözítő Istenünk tanításának díszére váljanak mindenben.

Kedves Testvéreim!

Lám, az idős keresztyének nem feleslegesek vagy haszontalanok! Csupán másfajta feladataik vannak, mint munkás életszakaszukban. Most inkább a lelkiek kapnak teret, mégpedig komoly szolgálatként. Egyfajta lelki örökséget kell továbbadniuk, átörökítést kell végezniük az utánuk következőknek, hívó felelősséggel. Részben személyes példamutató magatartásukkal, részben tanítással, vezetéssel, a következő nemzedék formálódását szolgálva ezzel. Persze, ez az egyéb szülői, nevelői feladatokat nem teszi lényegtelenné, hanem azok mellett egy többlet. Más feladatuk van a férfiaknak és más az asszonyoknak.

Gondolkozzunk csak el ezen:

1. Az **idős emberek** legyenek

- mértékletesek
- tisztességesek
- józanok
- egészségesek
- a hitben
- a szeretetben
- az állhatatosságban.

2. Az **idős asszonyok** szentekhez illően viselkedjenek

- senkit se rágalmazzanak
- ne legyenek mértéktelen borivás rabjai
- tanítsanak a jóra
- neveljék józanságra a **fiatal asszonyokat**, hogy ezek is
 - szeressék a férjüket és gyermekeiket
 - józanok
 - tiszta életűek
 - háziasak
 - jók
 - férjük iránt engedelmesek legyenek,

nehogy miattuk érje gyalázat Isten igéjét.

Gondoljuk csak végig, milyen komoly és fontos elvárások ezek, amiben helyt kell állni. Nincs itt tere a tétlenségnek! Hiszen hatással vagyunk egymásra, s ha az ige formálja jellemünket, életünket, akkor azt kell átadnunk, abban kell előljárnunk.

3. Az **ifjak** tekintetében maga **Titusz**

- legyen a példakép jó cselekedetben
- mutasson a tanításban romlatlanságot és komolyságot
- beszéde legyen feddhetetlen és egészséges – mert ez szégyeníti meg az ellenfelet

4. A **szolgákat** pedig intse (hiszen a rabszolgaság intézménye nem szűnt még meg azzal, hogy hitben urak és szolgák testvérekké lettek), hogy

- engedelmeskedjenek uraiknak
- legyenek készségesek mindenben
- ne feleseljenek
- ne lopjanak
- *tanúsítsanak igazi, teljes megbízhatóságot,*

hogy a mi üdvözítő Istenünk tanításának díszeré váljanak mindenben. Érvényes eligazítás ez természetesen minden fajta szolgálatban létre nézve. Mert a hívó ember a feladatait elsősorban Isten akarataként fogadja és az Ő tetszésére végzi.

Törekedjünk arra, „*nehogy miattunk érje gyalázat Isten igéjét*”.